Dosarul nr.2-9/26
2-26000565-32-2-02012026

H O T Ă R Â R
E
în numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la data de 06 mai 2026 în or.Ialoveni
Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefierul Svetlana Pavalachi

a examinat în ședință de judecată publică, desfășurată în limba română, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de **C.A. „G***** S.A.** împotriva **S.R.L.„*****” și** ***** cu privire la încasarea în mod solidar a prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

1. La data de 02 ianuarie 2026, la Secția evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) a fost înregistrată cererea de chemare în judecată depusă de C.A. „G***** S.A. împotriva S.R.L.„*****” și ***** cu privire la încasarea în mod solidar a prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată, care a fost repartizată în mod automat-aleatoriu prin intermediul PIGD, judecătorului Svetlana Bîcu.

2. Prin încheierea din 12 ianuarie 2026, s-a dispus acceptarea în procedură contencioasă a cererii de chemare în judecată și stabilirea ședinței de examinare a cauzei civile pentru data de 05 mai 2026, orele 11:30. (f.d.34)

Argumentele participanților la proces.

3. În motivarea cererii de chemare în judecată, directorul general a C.A. „G***** S.A., *****, a indicat că la data de 04.01.2025, în r-nul *****pârâtul *****, conducând autovehiculul ***** a încălcat prevederile RCR, producând un accident rutier în urma căruia a fost deteriorat automobilul *****, cu n/î *****

4. Vina lui ***** în încălcarea RCR a fost stabilită prin Decizie asupra cauzei contravenționale seria:***** din 11.01.2025. Autovehiculul ***** a fost asigurat RCA la reclamanta C.A. „G***** S.A. - fapt care se confirmă prin contractul de asigurare nr.***** din 25.04.2024.

5. La 25.02.2025 a fost întocmit procesul-verbal de constatare a daunelor nr.0646-25-RCA, prin care au fost stabilite deteriorările existente la automobilul persoanei păgubite în baza căruia S.R.L.„SD Evaluare Daune” la data de 27.02.2025, a emis deviz de calcul a valorii reparației în mărime de 21 347,00 lei.

6. În baza acordului privind stabilirea despăgubirii de asigurare încheiat între reclamantă și persoana păgubită la data de 13.03.2025, a fost stabilită suma despăgubirii de asigurare în mărime de 17 799,00 lei. Ulterior, prin ordinul directorului nr.1314 din 17.03.2025, a fost stabilită despăgubire de asigurare în mărime de 17 799,00 lei, care au fost efectiv achitați păgubitului prin ordinul de platănr.473 din 17.03.2025.

7. Se menționează că temeiul de regres al acțiunii rezidă în aceea că la data de 25.04.2024, pârâtul ***** în calitate de proprietar al autovehiculului *****, a depus la C.A. „G***** S.A., cerere de încheiere a contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă.

8. Astfel, reclamanta a încheiat cu pârâtul contractul de asigurare nr.***** prin care au fost asigurate riscurile proprii (persoana fizică) la conducerea mijlocului de transport.

9. După încheierea contractului de asigurare, potrivit Registrului de Stat privind evidența Transportului Auto între ***** și S.R.L.„*****” a fost încheiat contract de vânzare-cumpărare a autovehiculului ***** astfel din data de 19.10.2024, S.R.L.„*****” a devenit proprietar al acestui autovehicul.

10. Prin urmare, S.R.L.„*****”, obținând la 19.10.2024, dreptul de proprietate asupra autovehiculului *****, conform art.8 alin.(3) din Legea nr.106, urma să încheie contract de asigurare de răspundere civilă auto pentru acest autovehicul, prin care să asigure riscurile persoanei juridice în utilizarea autovehiculului respectiv.

11. Însă S.R.L.„*****” a eludat de la obligația sa de a-și asigura riscurile proprii, ceea ce a dus la apariția dreptului companiei de asigurări de a înainta prezenta acțiune de regres față de persoana juridică în temeiul art.8 alin.(3) și art.30 alin.(l) lit.a) din Legea nr. 106, inclusiv și față de ***** care este vinovat de producerea pagubelor în urma accidentului rutier.

12. Se menționează că deși legea nu prevede o procedură prealabilă obligatorie pentru astfel de cauze, totuși, în speranța soluționării amiabile a litigiului și pentru a evita înaintarea unei acțiuni în instanță, reclamanta a expediat pârâților pretențiile cu nr.905-2025 din 24.03.2025 și nr.904-2025 din 24.03.2025, fiindu-le acordat termen de 30 zile pentru achitarea sumelor despăgubirii suportate de asigurator fie pentru prezentarea la sediul companiei în scopul negocierii unei tranzacții cu examinarea posibilității de achitare în rate a sumei. Pretenția a rămas nesatisfăcută de către pârâți.

13. În drept, își întemeiază cererea de chemare în judecată în temeiul prevederilor art.30 alin.(1) lit. a) din Legea nr.106 din 21.04.2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule, art.22, art.1856, art.2024 Cod civil, art.39 alin.(13) - (14), 94, 166, 167, 276^2 - 276^4 CPC, și solicită:

- a admite prezenta acțiune;
- a încasa în mod solidar de la ***** și S.R.L.„*****” în folosul C.A. „G***** S.A. suma de 23.260,96 lei din care: 17.799,00 lei cu titlu de prejudiciu material, 761,96 lei achitată cu titlu de taxă de stat, 200 lei taxa de timbru, 4 500 lei onorariul avocatului și alte cheltuieli de judecată, dacă vor fi suportate și prezentate. (f.d. 7-11)

14. ***Reprezentantul părții reclamante C.A.„G*****S.A.,*** *****, fiind prezent în ședința de judecată a menționat că susține integral cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea ei.

15. ***Reprezentantul părții pârâte S.R.L.„*****” și pârâtul*** ***** în ședința de judecată nu s-au prezentat, procedura de citare fiind respectată conform avizelor d recepție a citației. (f.d.38,39)

Aprecierea instanței de judecată.

16. Studiind materialele și cercetând probele cauzei civile în coroborare legislația pertinentă, instanța de judecată conchide în a admite cererea de chemare în judecată depusă de C.A.„G*****S.A. împotriva S.R.L.„*****” și ***** cu privire la încasarea în mod solidar a prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată, din următoarele considerente.

17. Conform Recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al

Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație şi o analiză, clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

18. Potrivit art.20 alin.(1) și (2) din Constituția RM, *orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție*.

19. În conformitate cu prevederile art.5 alin.(1) din Codul de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a își apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime*.

20. În acord cu art.27 alin.(1) din Codul de procedură civilă, *disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare*.

21. În conformitate cu prevederile art.25 alin.(1) Codul de procedură civilă, *instanța trebuie să cerceteze direct şi nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților şi intervenienților, depozițiile martorilor, concluziile expertului, consultațiile şi explicațiile specialistului, să ia cunoștință de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio şi să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanțelor constatate şi al probelor cercetate şi verificate în ședință de judecată*.

22. Corespunzător art.117 alin.(1) din Codul de procedură civilă, *probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile şi obiecțiile părților, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei*.

23. În conformitate cu prevederile art.118 alin.(1) și (3) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate*.

24. Prevederile art.121 din Codul de procedură civilă, stabilesc că, *instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului*.

25. Articolul 130 alin.(1) – (3) din Codul de procedură civilă, statuează că, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei*.

26. Conform prevederilor art.131 alin.(1) din Codul de procedură civilă, *explicațiile date de părți şi intervenienți asupra circumstanțelor care le sânt cunoscute şi care au importanță în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe. Explicațiile pot fi date*

oral sau în scris. Dacă partea audiată are mai mulți coparticipanți procesuali, instanța, în funcție de circumstanțele cauzei, determină necesitatea interogării tuturor coparticipanților sau numai a unora din ei.

27. În temeiul art.240 alin.(1) din Codul de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanța pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii*.

28. Instanța de judecată menționează că art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

29. Conform art.9 alin.(1) și alin.(2) lit.h) din Codul civil, *drepturile şi obligațiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sânt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar în urma altor fapte ale persoanelor fizice și juridice și a unor evenimente de care legea leagă apariția unor efecte juridice în materie civilă*.

30. La fel, art.10 alin.(1) din Codul civil, *expres menționează că persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu lege, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri*.

31. Potrivit art.11 din Codul civil, *buna-credinţă este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic. În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament*.

32. Totodată, conform art.12 al Codului civil, *caracterul rezonabil, prevăzut într-o dispoziție legală sau într-un act juridic, se apreciază în mod obiectiv, luând în considerare natura şi scopul elementului supus aprecierii, circumstanțele cazului, precum şi uzanțele şi practicile pertinente*.

33. Prevederile art.15 alin.(1) şi (2) coroborat cu art.16 alin.(1) lit.a) și h) Codul civil, *apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Modul de soluționare a litigiului dintre părți până la adresare în instanță de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract. Apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin recunoaşterea dreptului și încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității*.

34. În speță, instanța de judecată relevă că din conținutul acțiunii civile înaintate de reclamanta C.A.„G*****S.A. se solicită încasarea în mod solidar de la ***** și S.R.L.„*****” în ordine de regres despăgubirea de asigurare în mărime de 17 799 lei, și a cheltuielilor de judecată aferente înaintării acțiunii civile în instanța de judecată.

35. În susținerea acțiunii în regres, reprezentantul reclamantei C.A.„G*****S.A., director general ***** indică că la 25.04.2024 C.A.„G*****S.A. (*asigurator*) și ***** (*asigurat*) a fost încheiat contractul de asigurare RCAI -009727546, fiind emisă polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă nr.***** pentru autovehiculul *****.

(f.d.13)

36. Concomitent, partea reclamantă indică că conform informației Registrul de stat de evidență a transportului auto din data de 18.02.2025, la data de 19.10.2024, dreptul de proprietate asupra mijlocului de transport ***** *****, anul fabricației 2017, a fost înregistrat după S.R.L.„*****”, certificat de înmatriculare nr.248210399, fără încheierea unui contract de asigurare de răspundere civilă auto pentru acest autovehicul, prin care să asigure riscurile persoanei juridice în utilizarea autovehiculului respectiv. (f.d.15)

37. Cadrul legal general cu privire la contractul de asigurare prevăzut la art.1822 Codul civil, indică că, *prin contract de asigurare, o parte (contractantul asigurării) se obligă să plătească celeilalte părți (asigurător) prima de asigurare, iar asigurătorul se obligă să plătească asiguratului, beneficiarului asigurării sau, după caz, terțului păgubit o prestație bănească (indemnizație ori despăgubire de asigurare) la producerea cazului asigurat în interiorul perioadei de asigurare*.

38. Potrivit art.1823 Codul civil, *clasele și tipurile de asigurări se stabilesc prin lege specială.*

39. În context, judecătorul ține să precizeze că raportul juridic dintre părți s-a născut în baza contractului de asigurare încheiat la data de 25.04.2024, astfel în speța supusă judecății fiind aplicabile prevederile Codului civil în redacția de la 01 martie 2019, drept un cadrul legal general, cât și prevederile legale speciale prevăzute prin Legea nr.106 din 21.04.2022 *privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule* (în vigoare din 01 aprilie 2023).

40. Potrivit art.3 din Legea nr.106 din 21.04.2022 *privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule* (în vigoare din 01 aprilie 2023), prin *asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule, – se înțelege contract de asigurare, probat prin polița de asigurare obligatorie RCA (internă) și/sau certificat de asigurare „Carte Verde” (externă), prin care un asigurător licențiat să desfășoare activitate de asigurare obligatorie RCA se obligă, în baza unei prime de asigurare plătite de către asigurat, să despăgubească pagubele produse de un accident de vehicul care a avut loc în perioada de valabilitate a contractului de asigurare*.

41. Conform art.4 alin.(1) din Legea nr.106 din 21.04.2022 *privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule* (în vigoare din 01 aprilie 2023), *persoanele care utilizează vehicule înregistrate în Republica Moldova sunt obligate să încheie contracte de asigurare obligatorii RCA pentru orice cazuri de răspundere civilă delictuală pentru pagube produse de accidente de vehicule. Contractul de asigurare obligatorie RCA acoperă în mod obligatoriu atât daunele materiale, cât și vătămările corporale, decesul și prejudiciile morale.*

42. Prevederile art.8 alin.(1) și (6) din Legea nr.106 din 21.04.2022 *privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule* (în vigoare din 01 aprilie 2023), stabilesc că, *asigurarea obligatorie RCA se realizează nemijlocit prin încheierea unui contract de asigurare între proprietarul și/sau utilizatorul vehiculului și asigurătorul RCA, care se întocmește pe suport de hârtie și/sau prin mijloace electronice, în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naționale a Pieței Financiare. Încheierea contractului de asigurare obligatorie RCA internă se probează cu polița de asigurare RCA, iar încheierea contractului de asigurare obligatorie RCA externă – cu certificatul de asigurare „Carte Verde”. Polița de asigurare obligatorie RCA și/sau certificatul de asigurare „Carte Verde” se eliberează cu condiția achitării integrale a primei de asigurare. În cazul autorităților contractante care*

participă în condițiile Legii nr. 131/2015 privind achizițiile publice la procedura de achiziție publică, polița de asigurare obligatorie RCA și/sau certificatul de asigurare „Carte Verde" pot fi eliberate anterior achitării de către acestea a primei de asigurare.

43. Astfel, instanța de judecată a stabilit că potrivit deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr.***** din 11.01.2025, pârâtul ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.(1) Cod contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 12 u.c. (600 lei) și cu aplicarea a 5 puncte de penalizare, fapta contravențională imputată fiind comisă la data de 04.01.2025, ora 20:40 (f.d.12).

44. La fel, instanța de judecată reține că potrivit materialelor din cauza contravențională anexate la cererea de chemare în judecată se confirmă faptul că mijlocul de transport de model *****, din data de 19.10.2024 este în proprietatea S.R.L.„*****", conform înscrierii din certificatul de înmatriculare provizoriu, copia fiind prezentă la materialele cauzei.(f.d.14)

45. Potrivit art.19 alin.(5) din Legea nr.106 din 21.04.2022 *privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule* (în vigoare din 01 aprilie 2023), *persoana păgubită are dreptul să înainteze o cerere de despăgubire către asigurătorul RCA al persoanei culpabile sau către propriul asigurător RCA, în cazul decontării directe, sau către reprezentantul de despăgubiri desemnat de acesta, indiferent dacă asiguratul a executat sau nu obligația de înștiințare prevăzută la art. 18 alin. (1) lit. d)*.

46. Potrivit art.1857 alin.(2) Codul civil, *despăgubirea de asigurare reprezintă suma ce urmează a fi plătită de către asigurător asiguratului în vederea compensării prejudiciului suportat ca urmare a survenirii cazului asigurat.*

47. Conform art.1858 alin.(1) Codul civil, *în cazul asigurării de daune, asigurătorul este obligat să despăgubească prejudiciul suportat de asigurat sau, după caz, de terțul păgubit la survenirea cazului asigurat.*

48. La data de 25.02.2025 a fost întocmit procesul-verbal de constatare a pagubelor în temeiul dosarului de daune nr.0646-25-RCA din 18.02.2025 a vehiculului de marcă *****, n/î AMU 997, iar conform devizului de calcul a valorii reparației – Evaluarea nr.0600 din 27.02.2025, costul total al pagubei a fost evaluat la suma de 20 347 lei. (f.d.16-17, 18-19)

49. Ulterior, prin acordul privind stabilirea despăgubirii de asigurare/RCA din 13 martie 2025, încheiată între C.A.„G*****S.A. și IMSP Centrul național de asistență medicală urgentă, s-a convenit că costul reparației autovehiculului de marcă *****, n/î AMU 997, constituie suma de 17 799 lei.(f.d.20)

50. Prin ordinul nr.1314 din 17.03.2025, reclamanta C.A.„G*****S.A. a aprobat despăgubirea de asigurare în sumă de 17 799 lei și transferul sumei pentru compensarea pagubei cauzate autovehiculului ***** cu n/î *****la contul bancar al IMSP Centrul național de asistență medicală urgentă, iar suma indicată a fost achitată persoanei păgubite conform ordinului de plată nr.473 din 17 martie 2025. (f.d. 21,22)

51. Potrivit art.2024 alin.(1) Codul civil, *persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acțiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede altfel*.

52. În acord cu prevederile art.30 din Legea nr.106 din 21.04.2022 *privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule* (în vigoare din 01 aprilie 2023), *asigurătorul RCA care a plătit despăgubirea de asigurare are dreptul sa înainteze acțiune de regres în limitele acestei sume în cazul în care: a) nu a fost îndeplinită obligația de încheiere a unui contract de asigurare obligatorie RCA, în condițiile art.8 alin.(3) și (4); b) vehiculul nu dispune de raport de inspecție tehnică periodică, valabil la momentul producerii*

accidentului; c) accidentul a fost produs cu intenție sau a fost produs în timpul comiterii intenționate a unei infracțiuni; d) accidentul a fost produs în timpul când făptuitorul infracțiunii săvârşite a încercat să evadeze de la forțele de ordine; e) vehiculul era condus cu încălcarea regulilor privind dreptul de conducere, constatată în condițiile Codului contravențional; f) conducătorul vehiculului a părăsit locul accidentului contrar prevederilor legale care reglementează circulația rutieră pe drumurile naționale şi cele locale; g) conducătorul vehiculului era în stare de ebrietate survenită în urma consumului de alcool, droguri şi/sau alte substanțe cu efecte similare ori conducătorul vehiculului a refuzat testarea alcoolscopică ori narcologică sau după caz, examinarea medicală cu recoltarea probelor biologice, cu excepția celor prevăzute la art. 21 alin. (7). Asigurătorul RCA are dreptul să solicite persoanei culpabile de producerea accidentului de vehicul şi/sau persoanei păgubite recuperarea cheltuielilor suportate în legătură cu instrumentarea dosarului de daune deschis în temeiul cererii de despăgubire neîntemeiată.

53. Temeiul înaintării acțiunii în ordine de regres indicat de partea reclamantă în cererea de chemare în judecată este faptul că pârâtul ***** a fost recunoscut vinovat pentru comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.(1) Cod contravențional comisă cu mijlocul de transport *****, cauza contravențională fiind examinată în procedura simplificată de constatare și examinare a contravenției, ceea ce presupune în mod obligatoriu că persoana recunoaște săvârșirea contravenției.

54. Potrivit art.8 alin.(1), (2), (3) și (7) din Legea nr.106 din 21.04.2022 *privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule* (în vigoare din 01 aprilie 2023), *asigurarea obligatorie RCA se realizează nemijlocit prin încheierea unui contract de asigurare între proprietarul şi/sau utilizatorul vehiculului şi asigurătorul RCA, care se întocmeşte pe suport de hârtie şi/sau prin mijloace electronice, în conformitate cu actele normative ale Comisiei Naţionale a Pieţei Financiare. Contractul de asigurare obligatorie RCA se încheie între asigurător şi asigurat, fără indicarea persoanelor admise să utilizeze vehiculul (număr nelimitat de utilizatori). În temeiul contractului de asigurare obligatorie RCA, riscul oricărui utilizator de vehicul este acoperit indiferent dacă acesta este încheiat de persoane fizice sau juridice ori din numele acestora, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. Dacă persoana fizică asigurată, cu excepția întreprinzătorilor individuali sau a persoanelor care, în sensul Codului fiscal, prestează servicii profesionale şi desfăşoară activități profesionale independente, transmite în posesie unei persoane juridice vehiculul pentru care a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie RCA, în baza unui contract de locațiune sau a altui act juridic întocmit în condițiile legislației, riscul celor admişi de către persoana juridică să utilizeze vehiculul este considerat asigurat în temeiul contractului încheiat. Prin derogare de la prevederile prezentului alineat, asigurătorul are dreptul de a înainta acțiune de regres conform art.30. În cazul înstrăinării vehiculului, asiguratul este obligat să informeze asigurătorul RCA. În cazul înstrăinării vehiculului, cu informarea asigurătorului RCA, asiguratul are opțiunea de a cesiona drepturile din contractul de asigurare obligatorie RCA noului proprietar sau de a rezoluționa contractul existent. Rezoluțiunea poate avea loc în cazul în care nu s-au plătit sau nu se datorează despăgubiri de asigurare pentru pagubele produse în perioada de valabilitate a contractului de asigurare obligatorie RCA. În cazul cesiunii, asigurătorul RCA va ajusta prima de asigurare în baza factorului de risc respectiv al noului proprietar*.

55. În speță, instanța de judecată a constatat că conform informației din Registrul de stat de evidență a transportului auto la data de 19.10.2024, dreptul de proprietate asupra mijlocului de transport ***** *****, anul fabricației 2017, a fost înregistrat după S.R.L.„*****”, fapt

confirmat și de certificatul de înmatriculare provizoriu. (f.d.14, 15)

56. La fel, în ședința de judecată instanța a stabilit că, asiguratul ***** nu a informat asiguratorul C.A.„G*****S.A. despre faptul înstrăinării mijlocului de transport, în condițiile în care era obligat să o facă potrivit art.8 alin. (7) din Legea nr.106 din 21.04.2022 *privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule* (în vigoare din 01 aprilie 2023).

57. Astfel, se atestă că data producerii accidentului rutier – 04.01.2025, dreptul de proprietate asupra mijlocului de transport ***** aparținea pârâtei S.R.L.„*****”, care era utilizat cu drept de folosință de către persoana fizică asigurată pârâtul *****, cu care a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie RCA.

58. În condițiile în care, partea reclamantă asiguratorul C.A.„G*****S.A. a achitat la cererea persoanei păgubite prejudiciul cauzat în rezultatul producerii accidentului rutier în temeiul unui contract de asigurare obligatorie RCA valabil la data producerii riscului asigurat, instanța de judecată consideră justificat dreptul de regres al asiguratorului față de proprietarul vehiculului asigurat S.R.L.„*****” și față de persoana fizică asigurată pârâtul *****, or în lipsa omiterii de către ei la momentul înstrăinării mijlocului de transport de informa asiguratorul C.A.„G*****S.A., nu îi poate exonera de răspunderea lor solidară față de asigurator în condițiile acțiunii civile în regres.

59. Rezumând circumstanțele enunțate raportat la prevederile legale menționate, instanța de judecată constată că pretenția părţii reclamante C.A.„G*****S.A. cu privire la încasarea în mod solidar de la S.R.L.„*****” și ***** în ordine de regres a despăgubirii de asigurare achitate persoanei terțe păgubite este întemeiată, or partea reclamantă a îndeplinit integral în calitate de asigurator RCAI obligațiile stabilite prin legea specială cu privire la răspunderea civilă auto pentru pagube produse de vehicule în cadrul deschiderii dosarului de daune, şi prezentat probe pertinente şi concludente în susținerea acțiunii civile înaintate.

60. Drept urmare, instanța de judecată va admite pretenția reclamantei C.A.„G*****S.A. de încasare de la pârâții S.R.L.„*****” și ***** a sumei cu titlu de despăgubire de asigurare în mărime de 17 799 lei.

61. În contextul prevederilor legale menționate instanța de judecată relevă că, pârâtul n-a justificat în sensul prevederilor art.903-904 Codul civil, motivele neexecutării obligațiilor stabilite prin contractul de asigurare și legea specială, din care considerent reclamantul a purces la încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare pe cale judecătorească.

62. Cu privire la solicitarea reclamantei de compensare a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de timbru, taxei de stat și a cheltuielilor de asistență juridică, instanța de judecată reține că prevederile art.82 Codul de procedură civilă stabilesc că, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei*.

63. În conformitate cu prevederile art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.*

64. Instanța de judecată relevă că, partea reclamantă C.A.„G*****S.A. a suportat cheltuieli în vederea achitării taxei de timbru în mărime de 200 lei conform notei de plată nr.00 2146 1280 4790 din 23.12.2025 (f.d.3), taxa de stat în mărime de 761,96 lei conform notei de plată nr.007236 1280 4472 din 29 decembrie 2025 (f.d.4).

65. Respectiv instanța va dispune încasarea în mod solidar de la S.R.L.„*****” și *****,

în beneficiul C.A.„G*****S.A. cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 961,96 lei, care include taxa de timbru – 200 lei și taxa de stat – 761,96 lei.

66. În conformitate cu art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsură în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Prevederile alin.(11) al articolului nominalizat stipulează că, cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.*

67. În context, se notează că partea reclamantă C.A.„G*****S.A., a apelat la Cabinetul avocatului „Veaceslav Botnari" pentru servicii juridice în vederea înaintării cererii de chemare în judecată, achitând suma de 4 500 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr.622 din 21 octombrie 2025, iar pentru reprezentarea intereselor reclamantei în instanța de judecată cu acordarea împuternicirilor corespunzătoare a fost semnat mandatul avocațial seria/nr.MA 2356010 din 23 decembrie 2025 (f.d.6,29).

68. Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

69. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat şi orarul timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

70. Aici necesită a fi evidențiat că pentru a determina cuantumul compensației acordate și pentru a face o apreciere corectă, se va ține cont de: a) complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; b) aportul avocatului la soluționarea cauzei; c) timpul şi munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obținut; g) restricțiile de timp impuse de client şi de circumstanțele cauzei; h) natura şi durata relației dintre avocat şi client; i) experiența, reputația şi abilitatea avocatului; j) justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse în cauză; l) alți factori, la discreția instanței.

71. În această ordine de idei, instanța de judecată relevă și jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului, care, fiind confruntată cu soluționarea cauzelor *Boicenco vs. Moldova* şi *SRL „Oferta Plus" vs. Moldova*, a rambursat societăților reclamante cheltuielile pentru asistența juridică, notând caracterul real, necesar şi rezonabil al sumelor solicitate prin raportare la complexitatea cauzei şi aportul considerabil al avocaților.

72. În esență, raportând cele descrise la dispozițiile normelor legale citate supra, instanța de judecată menționează că, solicitarea referitor la compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4 500 lei urmează a fi admisă integral, ca fiind una efectivă, reală, necesară, rezonabilă și proporțională cu munca depusă, la caz fiind prezentat raportul privind cheltuielile de asistență juridică.

73. În cumulul celor expuse, instanța de judecată relevă că argumentele părții reclamante invocate în cererea de chemare în judecată, au fost pe deplin probate și confirmate prin înscrisurile anexate, din care motiv instanța va admite integral cererea de chemare în judecată

depusă de **C.A. „G***** S.A.** împotriva **S.R.L.„*****” și ******* cu privire la încasarea în mod solidar a prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată, din motivele enunțate.

74. În conformitate cu prevederile art.236, art.238-241 Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de **C.A. „G***** S.A.** împotriva **S.R.L.„*****” și ******* cu privire la încasarea în mod solidar a prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează în mod solidar de la **S.R.L.„*****”,** c/f ***** și *****, a.n.***** în beneficiul **C.A.„G*****S.A.**, c/f *****, cu sediul în mun.Chișinău, str.Alexandr Pușkin 47/5, cu titlu de prejudiciu material – suma de 17 799 lei și cu titlu de cheltuieli de judecată – suma de 5 461,96 lei (taxa de timbru – 200 lei, taxa de stat – 761,96 lei și cheltuieli de asistență juridică – 4 500 lei), iar în total – **suma de 23 260,96 (douăzeci și trei mii două sute șaizeci,96) lei.**

Hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, în caz contrar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condițiile Codului de executare.

Se explică părților că instanța va întocmi hotărârea integrală dacă în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii vor solicita în mod expres acest lucru, termenul de 30 de zile fiind unul de decădere, sau în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii vor depune cerere de apel.

Hotărârea cu drept de apel, la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Președintele ședinței,
judecătorul **Svetlana Bîcu**